

Sygn. akt VIII GC 418/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

Protokolant: Marta Serwatka

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Grupy (...) spółki akcyjnej w Ż.

przeciwko K. K. (1), B. Ł., T. B.

z udziałem interwenienta ubocznego (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanych K. K. (1), B. Ł., T. B. solidarnie na rzecz powódki Grupy (...) spółki akcyjnej w Ż. kwotę 133.180,79 zł (sto trzydzieści trzy tysiące sto osiemdziesiąt złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi w stosunku rocznym do dnia zapłaty:

- od kwoty 10.935,18 zł (dziesięć tysięcy dziewięćset trzydzieści pięć złotych osiemnaście groszy) od dnia 18 sierpnia 2012 roku,

- od kwoty 16.542,83 zł (szesnaście tysięcy pięćset czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt trzy grosze) od dnia 14 września 2012 roku,

- od kwoty 25.860,28 zł (dwadzieścia pięć tysięcy osiemset sześćdziesiąt złotych dwadzieścia osiem groszy) od dnia 14 września 2012 roku,

- od kwoty 31.181,98 zł (trzydzieści jeden tysięcy sto osiemdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 14 września 2012 roku,

- od kwoty 46.154,27 zł (czterdzieści sześć tysięcy sto pięćdziesiąt cztery złote dwadzieścia siedem groszy) od dnia 14 września 2012 roku,

- od kwoty 900,28 zł (dziewięćset złotych dwadzieścia osiem groszy)

od dnia 15 września 2012 roku,

- od kwoty 1.605,97 zł (tysiąc sześćset pięć złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) od dnia 15 września 2012 roku,

- od kwoty 8.930,49 zł (osiem tysięcy dziewięćset trzydzieści złotych czterdzieści dziewięć groszy) od dnia 15 września 2012 roku,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 1.438,26 zł (tysiąc czterysta trzydzieści osiem złotych dwadzieścia sześć groszy) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 418/13

UZASADNIENIE

Grupa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ż. złożyła dnia 15 kwietnia 2013 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko T. B., B. Ł. oraz K. K. (1) – współnikom spółki cywilnej (...) o zapłatę solidarnie kwoty 142.111,28 zł odsetkami ustawowymi od kwot: 10.935,18 zł od dnia 18.08.2012 r., 16.542,83 zł od dnia 14.09.2012 r., 25.860,28 zł od dnia 14.09.2012 r., 31.181,98 zł od dnia 14.09.2012 r., 46.154,27 zł od dnia 14.09.2012 r., 900,28 zł od dnia 15.09.2012 r., 1.605,97 zł od dnia 15.09.2012 r. oraz 8.930,49 zł od dnia 15.09.2012 r.

Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie dnia 8 maja 2013 r. wydał nakaz zapłaty uwzględniający w całości powództwo.

Pozwani T. B., B. Ł., K. K. (1) złożyli sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2013 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie - wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu przez każdego z pozwanych - stwierdził utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazał sprawę do rozpoznania sądowi właściwości ogólnej pozwanych – Sądowi Okręgowemu w Szczecinie.

Pismem procesowym z dnia 22 października 2013 r. Grupa (...) S.A. uzupełniła braki formalne pozwu w postępowaniu upominawczym i podtrzymała wskazane w nim żądanie. Wniosła również o zasądzenie kosztów procesu. Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że prowadziła z pozwanymi współpracę handlową, w ramach której pozwani nabywali od niej różne towary w opakowaniach zwrotnych pobieranych z obowiązkiem zwrotu lub zwrotu ich równowartości. Towar w opakowaniach był dostarczany pozwanym i odbierany przez upoważnioną przez nich osobę. W ramach tej współpracy Grupa (...) S.A. obciążyla pozwanych nierozliczonymi dokumentami o numerach:

- 1) (...) z dnia 27.07.2012 r. płatnym w dniu 17.08.2012 r., z którego powódka domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 10.935,18 zł;
- 2) (...) z dnia 23.08.2012 r. płatnym w dniu 13.09.2012 r., z którego powódka domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 16.542,83 zł;
- 3) (...) z dnia 23.08.2012 r. płatnym w dniu 13.09.2012 r., z którego powódka domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 25.860,28 zł;
- 4) (...) z dnia 23.08.2012 r. płatnym w dniu 13.09.2012 r., z którego powódka domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 31.181,98 zł;
- 5) (...) z dnia 23.08.2012 r. płatnym w dniu 13.09.2012 r., z którego powódka domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 46.154,27 zł;
- 6) (...) z dnia 24.08.2012 r. płatnym w dniu 14.09.2012 r., z którego powódka domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 900,28 zł;
- 7) (...) z dnia 24.08.2012 r. płatnym w dniu 14.09.2012 r., z którego powódka domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 1.605,97 zł oraz

8) (...) z dnia 24.08.2012 r. płatnym w dniu 14.09.2012 r., z którego powódka domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 8.930,49 zł.

Grupa (...) S.A. wskazała również, że dochodzi odsetek od dnia następnego po upływie terminów płatności wskazanych w tych fakturach.

Pismem z dnia 20 grudnia 2013 r. pozwani – T. B., B. Ł., K. K. (1) – reprezentowani przez tego samego pełnomocnika, uzupełnili braki sprzeciwu od nakazu zapłaty wskazując, że wnoszą o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na rzecz pozwanych solidarnie kosztów procesu. W uzasadnieniu wniosku wskazali, że w ich ocenie powódka opiera swoje roszczenie na umowie dostawy, która zgodnie z art. 606 k.c. powinna być stwierdzona pismem, a skoro Grupa (...) S.A. nie przedłożyła zawartej z T. B., B. Ł. i K. K. (1) pisemnej umowy, zatem nie wykazała podstawy, na której opiera żądanie. Zakwestionowali również fakt dostarczenia im towarów przez Grupę (...) S.A. a także wskazali, że podpis na przedłożonych przez Grupę (...) S.A. dokumentach nie został złożony przez żadnego z pozwanych.

Grupa (...) S.A. w piśmie procesowym z dnia 28 lutego 2014 r. złożyła odpowiedź na sprzeciw pozwanych, w której podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko. Wskazała, że bezsporny jest fakt współpracy handlowej między stronami, w ramach której pozwani nabywali od niej różne towary, za które wystawiała im przedstawione w pozwie faktury VAT z oznaczeniem sposobu i terminów spełnienia świadczenia. Wywiodła również, iż umowa zawarta między stronami nie jest umową dostawy, lecz umową sprzedaży uregulowaną w art. 535 § 1 i kolejnych k.c. Podniosła dalej, że fakt odbioru faktur jak i towaru był potwierdzany podpisem bądź to przez pozwanych, bądź to przez upoważnione przez nich osoby. Wskazała również, iż dnia 24 października 2012 r. strony zawarły pisemną ugodę pozasądową, która obejmowała należności dochodzone w niniejszej sprawie, a strona pozwana zobowiązała się w niej do zapłaty wszystkich swoich zobowiązań, z kolei w dniu 19 lutego 2012 r. strony zawarły drugą pisemną ugodę pozasądową, która również obejmowała należności dochodzone pozwem. Powódka podkreśliła, że na ugodach widnieje odcisk pieczętki pozwanych oraz podpis, co zdaniem powódki oznacza, iż pozwani uznali dług.

Pozwani złożyli pismo przygotowawcze z dnia 28 kwietnia 2014 r., w którym wywiedli, że w ich ocenie z samego faktu wystawienia faktur VAT nie wynika możliwość obciążenia pozwanych jakimikolwiek należnościami, wskazali że podpisana faktura VAT jest jedynie dokumentem prywatnym i nie stanowi dowodu wykonania umowy w sposób uzasadniający żądanie zapłaty wynagrodzenia, zaś dłużnik zobowiązany jest świadczyć to, co stwierdzono w dokumencie rozliczeniowym, gdy wynika to z istniejącego stosunku zobowiązaniowego. Pozwani pozostali zatem przy stanowisku, że stron nie łączył stosunek zobowiązaniowy.

W kolejnym piśmie przygotowawczym, datowanym na dzień 7 sierpnia 2014 r., pozwani przyznali, iż nie kwestionują prawdziwości podpisów złożonych przez pozwanego T. B. na przedłożonych przez Grupę (...) S.A. dwóch ugodach, podnieśli jednak, że zgodnie z umową spółki cywilnej sprawy związane ze zobowiązaniami lub wydatkami przewyższającymi kwotę 100.000 zł, jako nienależące do zakresu zwykłych czynności, wymagały zgody wszystkich wspólników spółki cywilnej, zaś T. B., takiej zgody na zawarcie ugody w imieniu wszystkich wspólników nie miał.

Grupa (...) S.A. z kolei w dalszym piśmie przygotowawczym, datowanym na dzień 11 sierpnia 2014 r., wymieniła osoby które w imieniu powódki podpisały każdą z przedłożonych faktur VAT, jak również wskazała kto w jej imieniu podpisał zawarte ugody. Zakwestionowała ponadto, iż podpisanie faktur VAT zostało dokonane bez wiedzy pozwanych, jak również wskazała, iż w jej ocenie T. B. był umocowany do zawarcia ugody w imieniu wszystkich wspólników, gdyż prawem i jednocześnie obowiązkiem każdego wspólnika jest prowadzenie praw spółki, a nadto zawarcie ugody jest czynnością zwykłego zarządu.

Na rozprawie dnia 29 września 2015 r. interwencję uboczną po stronie powódki złożył (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. podtrzymując w całości żądanie pozwu. Uzasadniając swój interes prawny (...) wskazał, że wszedł w prawa Grupy (...) S.A. co do wierzytelności objętej żądaniem pozwu na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 marca 2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. B. i Z. R. zawarli dnia 15 marca 2000 r. umowę spółki cywilnej. W treści umowy wskazano, że została zawarta stosownie do postanowień art. 860 i nast. k.c. (§ 1 umowy). Wskazano również, że celem spółki jest prowadzenie działalności handlowej, gastronomicznej i hotelarskiej (§ 2), zaś w jej § 5 zapisano, że wspólnicy powierzają prowadzenie spraw spółki wszystkim wspólnikom łącznie, przy czym każdy ze wspólników może samodzielnie prowadzić sprawy nie przekraczające zakresu zwykłych czynności spółki – w przypadku sprzeciwienia się przez wspólnika wymagana jest uchwała wspólników, zaś zobowiązania lub wydatki przewyższające kwotę 100.000 zł nie należą do zakresu zwykłych czynności spółki. Stosownie do § 6 umowy w sprawach przekraczających zwykły zakres czynności spółki wymagana jest jednomyślna uchwała wspólników.

Dnia 30 września 2000 r. zawarto aneks nr (...) do umowy spółki cywilnej zawartej w dniu 15 marca 2000 r. między T. B. i Z. R. oraz wspólnikiem przystępujących do spółki (...). W § 1 aneksu wskazano, że z dniem 30 września 2005 r. T. B. i Z. R., prowadzący działalność gospodarczą w spółce pod nazwą Restauracja (...) S.C.", przyjmują do spółki (...), zaś w § 2 R. S. oświadczyła, że do spółki tej przystępuje.

Dnia 1 października 2005 r. zawarto aneks nr (...) do umowy spółki cywilnej zawartej w dniu 15 marca 2000 r., w którego § 1 wskazano, że wspólnicy zgodnie oświadczają, iż ze spółki występuje Z. R. z dniem 1 października 2005 r., zaś w § 2 wskazano, że wspólni zwalniają Z. R. z długu wynikającego z przypadającej na niego części zobowiązań związanych z prowadzoną działalnością, zaś Z. R. zwolnienie to przyjmuje.

Dnia 31 sierpnia 2011 r. T. B. i R. S. oraz wspólnicy przystępujący do spółki (...) i K. K. (1) zawarli aneks nr (...) do umowy spółki cywilnej zawartej w dniu 15 marca 2000 r., w którego § 1 wskazano, że T. B. i R. S., prowadzący wspólnie działalność gospodarczą w spółce cywilnej pod nazwą (...) s.c. z siedzibą w S., przyjmują nowych wspólników B. Ł. i K. K. (1), zaś w § 2 wskazano, że B. Ł. i K. K. (1) do spółki tej przystępują.

Z kolei dnia 1 września 2011 r. B. Ł., T. B., K. K. (1) i R. S. zawarli aneks nr (...) do umowy spółki cywilnej zawartej w dniu 15 marca 2000 r., w którego § 1 wskazano, że wspólnicy zgodnie oświadczają, że z dniem 1 września 2011 r. ze spółki występuje R. S., zaś w § 2 zwolnili R. S. z długu wynikającego z przypadającej na nią części zobowiązań związanych z prowadzoną działalnością, zaś R. S. zwolnienie to przyjęła.

T. B., B. Ł. i K. K. (1) są przedsiębiorcami zarejestrowanymi w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej ((...)), w którym jako "przeważająca działalność gospodarcza" dla każdego z przedsiębiorców wpisana została działalność w zakresie prowadzenia restauracji i innych stałych placówek gastronomicznych (kod (...) 56.10.A).

Jako dodatkowe miejsce wykonywania działalności przez każdego ze wspólników w (...) wskazano: ul. (...) X 9 w S..

dowód: umowa spółki cywilnej z dnia 15 marca 2000 r. z aneksami nr (...) (k. 199-206)

wydruki (...) T. B., B. Ł., K. K. (1) (k. 75-79)

Grupa (...) S.A. z siedzibą w Ż. prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie produkcji i sprzedaży piwa oraz wód mineralnych i napojów bezalkoholowych.

J. K. był przedstawicielem handlowym Grupy (...) S.A. i w takim charakterze odwiedzał lokal prowadzony przez T. B., B. Ł. i K. K. (1) przy ul. (...) X 9 w S. pod nazwą (...).

Zamawianie towaru do lokalu prowadzonego przez wspólników spółki cywilnej (...) odbywało się w ten sposób, że J. K. jako przedstawiciel handlowy przyjeżdżał do klubu i pytał barmanów, czego potrzebują, ci zaś składali zamówienie, J. K. z kolei przyjmował je i zapisywał w swoim komputerze. Niekiedy towar zamawiany był również telefonicznie, w ten sposób, że z (...) dzwoniło do Grupy (...) S.A., bądź też pracownik Grupy (...) S.A. dzwonił do (...).

J. K. nie zajmował się bezpośrednio dostawą, towar po złożeniu zamówienia dostarczany był wprost do lokalu przy ul. (...) X 9 przez pracowników Grupy (...) S.A. zajmujących się dostawą. Towar był dostarczany w opakowaniach zwrotnych, które były rozliczane, bądź na zasadzie : puste opakowanie za pełne opakowanie, lub też kontrahent płacił za opakowania ponad liczbę, jaką miał pustych opakowań na wymianę.

Faktury wystawiane były przez pracownika biurowego Grupy (...) S.A. W fakturach VAT w rubryce „nabywca” wpisywano płatnika podatku VAT, zaś w rubryce „odbiorca” wpisywano miejsce, do którego towar był dostarczany.

W fakturach wystawionych za towar dostarczany do klubu (...) w rubryce „nabywca” wpisywano: (...) s.c., zaś w rubryce „odbiorca”: (...), ul. (...) X 9, S..

dowód: zeznania świadka J. K. (k. 391v-392, 393)

Dnia 26 lipca 2012 r. została wystawiona przez Grupę (...) S.A. faktura VAT nr (...) z terminem płatności oznaczonym na dzień 16.08.2012 r. Jako odbiorcę wskazano w niej (...) przy ul. (...) X 9 w S., zaś wystawiona została na łączną kwotę brutto 1.782,97 zł za sprzedane napoje. Fakturę sporządziła M. Ł., zaś została wydrukowana przez M. K.. W rubryce "podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru" znajduje się nieczytelny podpis.

Dnia 27 lipca 2012 r. została wystawiona przez Grupę (...) S.A. faktura VAT nr (...) z terminem płatności dnia 17.08.2012 r. Jako odbiorcę wskazano w niej (...) przy ul. (...) X 9 w S., zaś wystawiona została na łączną kwotę brutto 21.576,02 zł za sprzedane napoje. Fakturę sporządziła A. D., zaś została wydrukowana przez M. K.. W rubryce "podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru" znajduje się nieczytelny podpis. Z fakturą połączono dokument "Specyfikacja rozliczenia opakowań do dokumentu nr (...)", w której wskazano, że wydano 20 opakowań (...) Grupa (...) i przyjęto ich 8, zaś różnica wynosi 12 oraz wskazano, że do rozliczenia została kwota 2.952 zł z dokumentu nr (...), zaś ilości opakowań nie ujęte na ww. fakturach i korektach rozliczone są na wymianę. W miejscu oznaczonym „podpis klienta” znajduje się nieczytelny odrębny podpis, zaś jako kierowcę wskazano T. P..

Dnia 27 lipca 2012 r. została wystawiona przez Grupę (...) S.A. faktura VAT nr (...) z terminem płatności oznaczonym na dzień 17.08.2012 r. Jako odbiorcę wskazano w niej (...) przy ul. (...) X 9 w S., zaś wystawiona została na łączną kwotę brutto 3.741,33 zł za sprzedane napoje. Fakturę sporządziła M. Ł., zaś została wydrukowana przez M. K..

Podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru jest nieczytelny.

dowód: faktura nr (...) (k. 226)

faktura nr (...) (k. 227-227v)

faktura nr (...) (k. 228)

Dnia 21 września 2012 r. z rachunku bankowego spółki cywilnej (...) przelano na rachunek (...) S.A. kwotę 26.385,02 zł z tytułu: (...) w kwocie 1.782,97 zł, (...) w kwocie 20.860,72 zł oraz (...) w kwocie 3.741,33 zł.

dowód: dokument sporządzony elektronicznie "szczegóły operacji" z 21.09.2012 r. (k.137)

Dnia 27 lipca 2012 r. została wystawiona przez Grupę (...) S.A. faktura VAT nr (...) z terminem płatności oznaczonym na dzień 17.08.2012 r. Jako odbiorcę wskazano w niej (...) przy ul. (...) (...)9 w S., zaś wystawiona została na łączną kwotę brutto 16.376,15 zł za sprzedane napoje : Ż. (...). Z.. 24x500ml w ilości 252 (...), R. B. Napój E.. (...). Z.. 24x250ml w ilości 23 (...), Ż. ZW Skrz. 20x500ml w ilości 3 zgrz_20. Fakturę sporządziła M. Ł., zaś została wydrukowana przez M. K..

W rubryce "podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru" złożono podpis o treści (...).

Z fakturą połączono dokument specyfikacja rozliczenia opakowań do dokumentu nr (...), w której wskazano, że wydano 60 opakowań „butelka Ż. N. 500 ml” i 3 opakowania „(...) Grupa (...) a'20” wskazano, że do rozliczenia została kwota 44,87 zł z dokumentu nr (...), zaś ilości opakowań nie ujęte na ww. fakturach i korektach rozliczone są na wymianę.

W miejscu oznaczonym „podpis klienta” znajduje się nieczytelny odręczny podpis, zaś jako kierowcę wskazano T. P..

dowód: faktura nr (...) (k. 215-215v)

Dnia 23 sierpnia 2012 r. została wystawiona przez Grupę (...) S.A. faktura VAT nr (...) z terminem płatności oznaczonym na dzień 13 września 2012 r. Jako odbiorcę wskazano w niej (...) przy ul. (...) X 9 w S., zaś wystawiona została na łączną kwotę brutto 12.180,33 zł za sprzedane napoje. Fakturę sporządziła M. Ł., zaś została wydrukowana przez M. K.. W rubryce "podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru" złożono podpis nieczytelny.

Z fakturą połączono specyfikację rozliczenia opakowań do dokumentu nr (...). Wskazano w niej, że wydano 74 opakowania (...) Grupa (...), przyjęto 15, a różnica wynosi 59 opakowań.

dowód: faktura nr (...) (k.229-229v)

Dnia 23 sierpnia 2012 r. została wystawiona przez Grupę (...) S.A. faktura VAT nr (...) z terminem płatności oznaczonym na dzień 13 września 2012 r. Jako odbiorcę wskazano w niej (...) przy ul. (...) (...)9 w S., zaś wystawiona została na łączną kwotę brutto 16.542,83 zł za sprzedane napoje – Wyborowa W. 40% 500ml w ilości 750 szt_tow i (...) W. 40% 500ml w ilości 105 szt_tow. Fakturę sporządziła M. Ł., zaś została wydrukowana przez M. K..

W rubryce "podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru" złożono podpis o treści (...).

dowód: faktura nr (...) (k.216)

Dnia 23 sierpnia 2012 r. została wystawiona przez Grupę (...) S.A. faktura VAT nr (...) z terminem płatności oznaczonym na dzień 13 września 2012 r. Jako odbiorcę wskazano w niej (...) przy ul. (...) (...)9 w S., zaś wystawiona została na łączną kwotę brutto 25.860,28 zł za sprzedane napoje : W. Pusz. Z.. 24x500ml w ilości 315 (...), T. JP Pusz. Z.. 24x500ml w ilości 63 (...), S. Pusz. Z.. 24x500ml w ilości 63 (...), H. Pusz. Z.. 24x500ml w ilości 63 (...). Fakturę sporządziła M. Ł., zaś została wydrukowana przez M. K..

W rubryce "podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru" złożono podpis o treści (...).

dowód: faktura nr (...) (k.217)

Dnia 23 sierpnia 2012 r. została wystawiona przez Grupę (...) S.A. faktura VAT nr (...) z terminem płatności oznaczonym na dzień 13 września 2012 r. Jako odbiorcę wskazano w niej (...) przy ul. (...) (...)9 w S., zaś wystawiona została na łączną kwotę brutto 31.181,98 zł za sprzedane napoje – Ż. Pusz. Z.. 24x500ml w ilości 504 (...). Fakturę sporządziła M. Ł., zaś została wydrukowana przez M. K..

W rubryce "podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru" złożono podpis o treści (...). Ponadto na dokumencie znajdują się inne nieczytelne podpisy.

dowód: faktura nr (...) (k.218)

Dnia 23 sierpnia 2012 r. została wystawiona przez Grupę (...) S.A. faktura VAT nr (...) z terminem płatności oznaczonym na dzień 13 września 2012 r. Jako odbiorcę wskazano w niej (...) przy ul. (...) (...)9 w S., zaś wystawiona została na łączną kwotę brutto 46.154,27 zł za sprzedane napoje – Ż. Pusz. Z. 24x500ml w ilości 746 (...). Fakturę sporządziła M. Ł., zaś została wydrukowana przez M. K..

W rubryce "podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru" złożono podpis o treści (...).

dowód: faktura nr (...) (k.219)

Dnia 24 sierpnia 2012 r. została wystawiona przez Grupę (...) S.A. faktura VAT nr (...) z terminem płatności oznaczonym na dzień 14 września 2012 r. Jako odbiorcę wskazano w niej (...) przy ul. (...) (...)9 w S., zaś wystawiona została na łączną kwotę brutto 900,28 zł za sprzedane napoje : Ż. Porter K. 30L w ilości 1 (...), W. ZW Skrz. 20x500ml w ilości 5 skrz_20, W. R. Z. Skrz. 20x500ml (...) w ilości 2 skrz_20, Ż. NA (...) 4(6x330ml) w ilości 1 (...), (...) 15x400ml w ilości 1 zgrz_15, Ż. B. W. 40% 500ml w ilości 15 szt_tow. Fakturę sporządziła M. Ł., zaś została wydrukowana przez M. K..

Podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru jest nieczytelny.

dowód: faktura nr (...) (k.220-220v)

Dnia 24 sierpnia 2012 r. została wystawiona przez Grupę (...) S.A. faktura VAT nr (...) z terminem płatności oznaczonym na dzień 14 września 2012 r. Jako odbiorcę wskazano w niej (...) przy ul. (...) (...)9 w S., zaś wystawiona została na łączną kwotę brutto 1.605,97 zł za sprzedane napoje : W. R. Z. Skrz. 20x500ml (...) w ilości 4 skrz_20, G. W.. 750ml w ilości 18 szt_tow, J. (...)r 35% 700ml w ilości 6 szt_tow, J. D.'s (...) 40% 500ml w ilości 4 szt_tow, H. (...) 3yd (...) 40% 700ml w ilości 1 szt_tow, (...) N.. Z.. 15x250ml w ilości 2 zgrz_15, (...) N.. Z.. 15x250ml w ilości 2 zgrz_15. (...) N.. Z.. 15x250ml w ilości 1 zgrz_15, (...) 15x250ml w ilości 1 zgrz_15, C. P. Gaz. (...) K.. 12x700ml w ilości 4 zgrz_12.

Fakturę sporządziła M. Ł., zaś została wydrukowana przez M. K..

Podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru jest nieczytelny.

Do faktury dołączono ilościowe rozliczenie opakowań zwrotnych do dokumentu (...), w którym wskazano na zwrot 80 wydanych z magazynu opakowań „Butelka (...) 500ml” oraz 4 opakowań „(...) Grupa (...) a'20”.

dowód: faktura nr (...) (k.222-222v)

ilościowe rozliczenie opakowań do dokumentu (...) (k. 223)

Dnia 24 sierpnia 2012 r. została wystawiona przez Grupę (...) S.A. faktura VAT nr (...) z terminem płatności oznaczonym na dzień 14 września 2012 r. Jako odbiorcę wskazano w niej (...) przy ul. (...) (...)9 w S., zaś wystawiona została na łączną kwotę brutto 8.930,49 zł za sprzedane napoje : A. (...)a Z.. 6x900ml w ilości 20 zgrz_6, A. (...)a Z.. 6x900ml w ilości 20 zgrz_6, A. M. (...) Z.. 6x900ml w ilości 20 zgrz_6, (...) W. 38% 100ml w ilości 288 szt_tow, (...) S. W. 40% 100ml w ilości 288 szt_tow, (...) W. 36% 100ml w ilości 192 szt_tow, 1906 W. 40% 100ml w ilości 192 szt_tow, (...) W. 40% 200ml (...) w ilości 120 szt_tow, (...) S. W. 40% 200ml w ilości 100 szt_tow, K. P. W. 40% 700ml w ilości 36 szt_tow, 1906 W. 40% 500ml w ilości 36 szt_tow, K. P. W. 40% 500ml w ilości 24 szt_tow, (...) W. 30% 500ml w ilości 15 szt_tow, (...) C.(...) W. 40% 100ml w ilości 96 szt_tow.

Fakturę sporządziła M. Ł., zaś została wydrukowana przez M. K..

Podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru jest nieczytelny.

dowód: faktura nr (...) (k.225-225v)

Dnia 30 października 2012 r. podpisana została datowana na dzień 24 października 2012 r. (...) między Grupą (...) S.A., zwaną w ugodzie "wierzycielem", reprezentowaną przez jej pełnomocników F. P. umocowanego pełnomocnictwem z dnia 3.10.2011 r. oraz R. P. umocowanego pełnomocnictwem z dnia 1.08.2009 r. oraz T. B., B. Ł. oraz K. K. (1), prowadzącymi wspólną działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej pod nazwą (...) s.c.", zwanymi w ugodzie łącznie "dłużnikiem"

Uгода została podpisana przez pełnomocników spółki Grupa (...) S.A. oraz przez T. B., który opatrzył ją pieczętą z nazwą (...) s.c.” oraz z adresami i numerami kontaktowymi prowadzonego przez spółkę przedsiębiorstwa.

W § 1 ugody wskazano, że dłużnik potwierdza, iż posiada wymagalne należności pieniężne wobec wierzyciela (Grupy (...) S.A.) z tytułu dostawy towarów w wysokości 202.646,01 zł oraz niezwróconych opakowań w wysokości 34.498,07 zł, które wynikają z dokumentów księgowych na dzień 24 października 2012 r. wskazanych w załączniku nr 1 do ugody, zaś w § 2 określono warunki spłaty wskazując, iż dłużnik zobowiązuje się spłacić wszystkie należności określone w § 1 w terminie do dnia 25 stycznia 2013 r. w okresach tygodniowych do piątku każdego tygodnia w kwocie nie mniejszej niż 16.939 zł począwszy od dnia 26 października 2012 r. przelewem lub przekazem na wskazany numer konta.

W § 3 ust. 1 zapisano, że w przypadku niewywiązania się przez dłużnika z ugody, w szczególności nieterminowej spłaty którejkolwiek z rat, całość należności stanie się natychmiast wymagalna i wierzyciel skieruje sprawę na drogę postępowania sądowego, domagając się spłaty całości zobowiązania wraz z należnymi odsetkami ustawowymi i innymi kosztami.

W załączniku nr 1, również podpisanym przez R. P., F. P. oraz T. B. i opatrzonym pieczęcią (...) s.c.” wskazano na dokumenty księgowe o następujących numerach: (...) na zaległą kwotę 1.670,02 zł, (...) na zaległą kwotę 729,73 zł, (...) na zaległą kwotę 1.204,03 zł, (...) na zaległą kwotę 2.271,56 zł, (...) na zaległą kwotę 9.420,57 zł, (...) na zaległą kwotę 26.090,57 zł, (...) na zaległą kwotę 16.376,15 zł, (...) na zaległą kwotę 1.527,41 zł, (...) na zaległą kwotę 12.180,33 zł, (...) na zaległą kwotę 16.542,83 zł, (...) na zaległą kwotę 25.860,28 zł, (...) na zaległą kwotę 31.181,98 zł, (...) na zaległą kwotę 46.154,27 zł, (...) na zaległą kwotę 900,28 zł, (...) na zaległą kwotę 1.605,97 zł, (...) na zaległą kwotę 8.930,49 zł oraz na dokumenty księgowe o następujących numerach dotyczące opakowań: (...) na zaległą kwotę 1.817,65 zł, (...) na zaległą kwotę 14.022,00 zł, (...) na zaległą kwotę 31.10 zł, (...) na zaległą kwotę 74,78 zł, (...) na zaległą kwotę 18.204,00 zł, (...) na zaległą kwotę 302,48 zł, (...) na zaległą kwotę 46.06 zł.

W załączniku nr 1 wyliczono dla każdego dokumentu księgowego ilość dni zwłoki oraz wskazano terminy płatności każdej z faktur.

Do ugody dołączono również harmonogram spłat niewymieniony jako załącznik. Brak na nim podpisu T. B..

dowód: ugoda z dnia 24.10.2012 r. (k.230)

Dnia 6 listopada 2012 r. z rachunku bankowego spółki cywilnej (...) dokonano przelewu na rachunek (...) S.A. kwoty 12.180,33 zł z tytułu faktury (...).

dowód: dokument sporządzony elektronicznie - wydruk potwierdzenia operacji z dnia 6.11.2012 r. (k.140)

Dnia 19 lutego 2013 r. zawarta została kolejna (...), której strony zostały opisane tak jak poprzednio : jako Grupa (...) S.A., reprezentowana przez pełnomocników F. P. umocowanego pełnomocnictwem z dnia 3.10.2011 r. oraz R. P. umocowanego pełnomocnictwem z dnia 1.08.2009 r., oraz T. B., B. Ł. oraz K. K. (1), prowadzący wspólną działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej pod nazwą (...) s.c.”.

Tak jak poprzednio ugode podpisał T. B., który posłużył się imienną pieczętą o treści (...) T. B. właściciel” oraz pieczętą (...) s.c.” z adresami i numerami kontaktowymi.

W § 1 ugody wskazano, że dłużnik (zwani tak łącznie T. B., B. Ł. i K. K. (1)) potwierdza, iż posiada wymagalne należności pieniężne wobec wierzyciela (Grupy (...) S.A.) z tytułu dostawy towarów w wysokości 148.111,28 zł, która wynika z dokumentów księgowych na dzień 19 lutego 2013 r. wskazanych w załączniku nr 1 do ugody, zaś w § 2 określono warunki spłaty wskazując, iż dłużnik zobowiązuje się spłacić wszystkie należności określone w § 1 w terminie do dnia 9 sierpnia 2013 r. w okresach tygodniowych do piątku każdego tygodnia w kwocie nie mniejszej niż 6.000 zł począwszy od dnia 22 lutego 2013 r. przelewem lub przekazem na wskazany nr konta.

W § 3 ust. 1 zamieszczono identyczny zapis jak w poprzedniej ugodzie.

W załączniku nr 1, podpisanym przez R. P., F. P. oraz T. B. i opatrzonym tymi samymi pieczętkami, wskazano na dokumenty księgowe, w łącznej wartości 148.111,28 zł, o następujących numerach:

- (...) na zaległą kwotę 1.527,41 zł,
- (...) na zaległą kwotę 15.407,77 zł,
- (...) na zaległą kwotę 16.542,83 zł,
- (...) na zaległą kwotę 25.860,28 zł,
- (...) na zaległą kwotę 31.181,98 zł,
- (...) na zaległą kwotę 46.154,27 zł,
- (...) na zaległą kwotę 900,28 zł,
- (...) na zaległą kwotę 1.605,97 zł,
- (...) na zaległą kwotę 8.930,49 zł.

W załączniku nr 1 wyliczono dla każdego dokumentu księgowego ilość dni zwłoki oraz wskazano daty płatności.

Do ugody dołączono również harmonogram spłat rozpisany na 25 rat, w tym 24 po 6.000 zł i ostatnia 25. rata w wysokości 4.111,28 zł. Harmonogram został podpisany przez F. P., R. P. oraz przez T. B. i opatrzony przez niego pieczętkami.

dowód: ugoda z dnia 19.02.2013 r. (k.231)

(...) S.A. M. G. skierowała dnia 7 marca 2013 r. do K. K. (1), jako współnika spółki cywilnej (...), przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 148.111,28 zł z odsetkami ustawowymi, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Wskazała również, że do czasu całkowitej spłaty zadłużenia dostawy towarów zostaną wstrzymane przez Grupę (...) S.A. W załączniku do wezwania wskazano, że na żądaną kwotę składają się należności z faktur o następujących numerach: (...) na zaległą kwotę 15.407,77 zł, (...) na zaległą kwotę 1.527,41 zł, (...) na zaległą kwotę 16.542,83 zł, (...) na zaległą kwotę 25.860,28 zł, (...) na zaległą kwotę 31.181,98 zł, (...) na zaległą kwotę 46.154,27 zł, (...) na zaległą kwotę 900,28 zł, (...) na zaległą kwotę 1.605,97 zł, (...) na zaległą kwotę 8.930,49 zł.

Wezwanie zostało odebrane przez K. K. (1) dnia 22 marca 2013 r.

Analogiczne wezwania do zapłaty zostały przez pełnomocnika Grupy (...) S.A. skierowane dnia 7 marca 2013 r. do T. B. i B. Ł. jako współników spółki cywilnej (...).

Wezwania te powróciły do nadawcy jako niepodjęte w terminie.

dowód: wezwania do zapłaty z dnia 7.03.2013 r. z dowodami doręczenia (k.63-74)

Dnia 11 marca 2013 r. z rachunku bankowego spółki cywilnej (...) dokonano przelewu na rachunek (...) S.A. kwoty 6.000 zł, podając w tytule operacji opis: "rata ugody".

dowód: dokument sporządzony elektronicznie - wydruk potwierdzenia operacji z dnia 11.03.2013 r. (k.146)

Dnia 28 kwietnia 2014 r. sporządzono wydruk z rejestru zakupu (...) spółki cywilnej (...) za okres od 1 czerwca 2012 r. do 31 grudnia 2012 r., dotyczący transakcji z Grupą (...) S.A. W rejestrze tym nie zostały uwzględnione faktury VAT o numerach: (...).

dowód: wydruk z rejestru zakupu VAT z dnia 28.04.2014 r. (k.175)

Dnia 30 marca 2015 r. (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. zawarł z Grupą (...) S.A. umowę przelewu wierzytelności, na mocy której Grupa (...) S.A. przelała na (...) wymienione w załączniku nr 1 wierzytelności, w tym m.in. wierzytelności z faktur VAT o numerach:

(...) na kwotę 10.935,18 zł;

(...) na kwotę 16.542,83 zł;

(...) na kwotę 25.860,28 zł;

(...) na kwotę 31.181,98 zł;

(...) na kwotę 46.154,27 zł;

(...) na kwotę 900,28 zł;

(...) na kwotę 1.605,97 zł;

(...) na kwotę 8.930,49 zł.

dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 30.03.2015 r. z załącznikami (k. 340-358)

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę prawną żądania powódki stanowi art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Stronami niniejszego procesu są sprzedawca (powódka) oraz kupujący (pозwani współnicy spółki cywilnej).

W toku procesu doszło do przelewu wierzytelności przysługującej powódce z tytułu ceny na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G., który przystąpił do niniejszego procesu w charakterze interwenienta ubocznego. Umowa przelewu została zawarta dnia 30 marca 2015 r., a zatem podczas toku sprawy, okoliczność ta - stosownie do art. 192 pkt 3 k.p.c. - nie miała jednak wpływu na dalszy bieg sprawy, jak również interwenient uboczny nie wszedł w sprawę w miejsce powódki, a zatem powódka nie utraciła legitymacji w niniejszej sprawie.

Powódka dochodzi od pozwanych kwoty 142.111,28 zł jako ceny towarów wymienionych w ośmiu fakturach VAT o numerach: (...) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot wskazanych w tych fakturach, począwszy od dnia następującego po dniu wskazanym w ich treści jako termin zapłaty:

- z faktury (...) z dnia 27.07.2012 r. płatnej w dniu 17.08.2012 r. domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 10.935,18 zł wraz z odsetkami od dnia 18 sierpnia 2012 r.;

- z faktury (...) z dnia 23.08.2012 r. płatnej w dniu 13.09.2012 r., domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 16.542,83 zł z odsetkami od dnia 14 września 2012 r.;

- z faktury (...) z dnia 23.08.2012 r. płatnej w dniu 13.09.2012 r., domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 25.860,28 zł z odsetkami od dnia 14 września 2012 r.;

- z faktury (...) z dnia 23.08.2012 r. płatnej w dniu 13.09.2012 r., domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 31.181,98 zł z odsetkami od dnia 14 września 2012 r.;

- z faktury (...) z dnia 23.08.2012 r. płatnej w dniu 13.09.2012 r., domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 46.154,27 zł z odsetkami od dnia 14 września 2012 r.;

- z faktury (...) z dnia 24.08.2012 r. płatnej w dniu 14.09.2012 r., domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 900,28 zł z odsetkami od dnia 15 września 2012 r.;

- z faktury (...) z dnia 24.08.2012 r. płatnej w dniu 14.09.2012 r., domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 1.605,97 zł z odsetkami od dnia 15 września 2012 r.

- z faktury (...) z dnia 24.08.2012 r. płatnej w dniu 14.09.2012 r., domaga się zapłaty niezapłaconej kwoty 8.930,49 zł z odsetkami od dnia 15 września 2012 r.

Suma powyższych kwot wynosi 133.180,79 zł, w takiej kwocie wraz z odsetkami od powyższych kwot liczonymi od wymienionych wyżej dat roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie, zaś w pozostałym zakresie, tj. co do kwoty 8.930,49 zł powództwo podlegało oddaleniu. Powódka nie wskazała podstawy faktycznej żądania, które wyrażałoby się kwotą wyższą niż suma kwot z tytułu niezapłaconych do dnia złożenia pozwu należności z ośmiu faktur VAT wymienionych w pozwie. Wprawdzie jedna z tych faktur (o numerze (...)) została wystawiona na wyższą niż wskazana powyżej kwota, jednakże z twierdzeń pozwu wynika jednoznacznie, że należność z tej faktury na dzień wniesienia pozwu pozostała niezaspokojona jedynie do kwoty 10.935,18 zł.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwani wywodzili w pierwszym rzędzie, że stosunkiem prawnym, który miałby łączyć powódkę i pozwanych, była umowa dostawy uregulowana w art. 605 i nast. k.c., co do której w art. 606 k.c. ustawodawca przewidział wymóg zachowania formy pisemnej ad probationem. Powołując się na fakt niezachowania tej formy pozwani podnosili, że powódka nie udowodniła faktu dokonania w wymaganej formie czynności, z której wywodzi swoje roszczenie, podnieśli również, że niedochowanie tej formy ma taki skutek, iż nie jest dopuszczalny dowód ze świadków oraz z przesłuchania stron na fakt dokonania czynności. Przyjęta przez pozwanych linia obrony okazała się chybiona, po pierwsze z uwagi na art. 74 § 3 k.c., zgodnie z którym przepisów o formie pisemnej zastrzeżonej do celów dowodowych nie stosuje się w stosunkach między przedsiębiorcami, po drugie do essentialia negotii umowy dostawy należy to, iż dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych co do gatunku oraz ich dostarczania częściami albo okresowo, zaś ze zgromadzonego materiału dowodowego, nie wynikało, ażeby powódka każdy ze sprzedanych towarów – napojów bezalkoholowych lub napojów alkoholowych – sama wytwarzała.

Do essentialia negotii umowy sprzedaży należą z kolei : określenie przedmiotu umowy oraz ceny. W art. 535 k.c. wskazane zostały świadczenia stron umowy sprzedaży, do których należy: po stronie sprzedawcy przeniesienie na kupującego własności rzeczy i wydanie mu tej rzeczy, zaś po stronie kupującego odebranie rzeczy i zapłata ceny. Umowa sprzedaży może być zawarta co do zasady w dowolnej formie czynności prawnej, również poprzez czynności dorozumiane, o ile nie została przewidziana inna forma czynności prawnej, stosownie do art. 60 k.c., zgodnie z którym z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej. Wskazać przy tym należy, że w przypadku sprzedaży rzeczy, które były wymienione w przytoczonych wyżej fakturach VAT, z których powódka wywodzi swoje roszczenia (a były to rzeczy ruchome : napoje, w tym napoje alkoholowe) nie ma ustawowego wymogu dochowania formy szczególnej czynności prawnej, a zatem umowa sprzedaży między stronami procesu mogła zostać zawarta w dowolnej formie, zaś wola strony mogła zostać ujawniona poprzez dowolne zachowanie, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny.

Aby zatem ustalić, czy między stronami niniejszego procesu powstał stosunek cywilnoprawny, którego źródłem była zawarta przez strony umowa sprzedaży, należy zbadać, czy doszło między nimi do porozumienia, zawartego w dowolnej formie, co do przedmiotu umowy sprzedaży, którego własność miałyby zostać przeniesiona przez sprzedającego na kupującego oraz który miałby zostać kupującemu przez sprzedającego wydany, a przez kupującego od sprzedającego odebrany, oraz co do ceny, którą kupujący miałby obowiązek zapłacić.

Zgodnie z regułą wyrażoną w art. 6 k.c., który stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne oraz w art. 232 k.p.c., który stanowi z kolei, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, to na powódce, jako na stronie wywodzącej skutki prawne z faktu zawarcia i wykonania umów sprzedaży zawartych z pozwanymi, spoczywał ciężar udowodnienia wskazanych wyżej okoliczności.

Kompleksowa analiza całego zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala przyjąć, że powódka sprostала spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu, gdyż pomimo tego, iż w zebranych materiałach dowodowych nie było dowodu bezpośrednio wskazującego na fakt zawarcia umowy sprzedaży między osobami reprezentującymi powódkę oraz pozwanymi wspólnikami spółki cywilnej, to jednak fakt ten wynika z innych udowodnionych faktów. Ustalając na podstawie zebranego materiału dowodowego podstawę faktyczną żądania Sąd posługuje się instrumentem uregulowanym w art. 231 k.p.c., który zawiera ustawową definicję domniemania faktycznego. Stosownie do art. 231 k.p.c. sąd może uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wniosek taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów. Domniemanie faktyczne jest w istocie rozumowaniem sędziego, opartym na wiedzy i doświadczeniu, którego treścią jest uznanie określonego faktu – istotnego dla rozstrzygnięcia danej sprawy – za ustalony, jeżeli wniosek taki można wyprowadzić w oparciu o zasady logiki i zasady doświadczenia z innych ustalonych wcześniej faktów [por. orzeczenie SN z dnia 12.04.2001 r., sygn. II CKN 410/00; wyrok SN z dnia 3.12.2003 r., sygn. I CK 297/03; wyrok SN z dnia 28.09.2005 r., sygn. I CK 114/05]. Domniemany fakt nie wymaga twierdzenia ani dowodzenia, w przeciwieństwie do okoliczności stanowiących podstawę faktyczną domniemania.

W rozpoznawanej sprawie na zespół udowodnionych faktów, tworzących podstawę faktyczną domniemania, złożył się w pierwszej kolejności fakt prowadzenia przez pozwanych w okresie, w którym zostały wystawione sporne faktury, przedsiębiorstwa – lokalu gastronomiczno-rozrywkowego (...) w S. przy ul. (...) X 9, która to okoliczność nie była sporna, a ponadto wskazuje na nią szereg dowodów: wydruki z (...) pozwanych, bowiem w (...) jako dodatkowe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej wskazano lokal przy ul. (...) X 9 w S., jak również umowa spółki cywilnej zawarta między pozwanymi dnia 31 sierpnia 2011 r., obejmująca treść zawartą w dokumencie zatytułowanym "umowa spółki cywilnej", datowanym na 15 marca 2000 r. oraz i w aneksach do umowy nr (...), zawartych kolejno w dniach 31 sierpnia 2011 r. i 1 września 2011 r., gdzie wskazano, że spółka cywilna działa pod nazwą (...). W sprawie nie ma sporu co do tego, że pozwani są stronami umowy spółki cywilnej od dnia 31 sierpnia 2011 r., zaś od dnia 1 września 2011 r. nie ma innych osób będących stronami tej umowy, które nie byłby zarazem pozwanymi w niniejszej sprawie. Roszczenia powódki dochodzone pozwem powstawały z kolei od dnia 17 sierpnia 2012 r.

Ponadto zarówno w umowie spółki cywilnej, jak i w wydrukach z (...) dotyczących pozwanych wskazano, że przedmiotem ich działalności gospodarczej jest działalność „handlowa, gastronomiczna, hotelarska”, jak wskazuje § 2 umowy spółki cywilnej zawartej w dniu 15 marca 2000 r. oraz jak wskazują wydruki z (...) : (...) Restauracje i inne stałe placówki gastronomiczne”. Co więcej fakt prowadzenia przez pozwanych lokalu gastronomiczno-rozrywkowego (...) potwierdzają zeznania świadka J. K., który określał ten lokal „dyskoteką”, jak też wskazuje na to fakt posługiwania się przez T. B. przy podpisywaniu ugód pieczętką z nazwą przedsiębiorstwa (...) s.c.” i pieczętką imienną o treści (...) T. B. właściciel”. Wyjaśnić trzeba w tym miejscu, że fakt złożenia przez pozwanego T. B. własnoręcznych podpisów na ugodach z dnia 24 października 2012 r. i z dnia 19 lutego 2013 r. został przez pozwanych przyznany w niniejszym procesie w piśmie procesowym z dnia 7 sierpnia 2014 r.

Kolejnym z udowodnionych faktów jest fakt stałej współpracy handlowej między powódką a pozwanymi, polegającej na kupowaniu przez pozwanych od powódki napojów, w tym napojów alkoholowych, o czym świadczą po pierwsze zeznania świadka J. K.. Świadek ten zeznał, że wielokrotnie jako przedstawiciel handlowy powódki odwiedzał

lokal pozwanych i przyjmował zamówienia napojów, w tym napojów alkoholowych, składane przez pracowników pozwanych, a następnie zamówienia te były przez powodową spółkę realizowane. Ponadto o istnieniu współpracy handlowej między stronami świadczą przedłożone przez powódkę faktury VAT, nie będące podstawą dochodzonego przez powódkę roszczenia, którymi stwierdzono należności za sprzedane i dostarczone (wydane) napoje, tj. faktury o następujących numerach: (...), (...), (...), jak również udowadnia to przedłożony przez pozwanych rejestr zakupu VAT, w którym wskazano na transakcje z powódką. Co więcej wskazuje na to dokument sporządzony elektronicznie na podstawie art. 7 ust. 1 i 2 ustawy Prawo bankowe - wydruk potwierdzenia operacji przelewu z dnia 21.09.2012 r., którym udokumentowano zapłatę za niektóre z wystawionych przez powódkę pozwany faktur VAT (nieobjęte żądaniem pozwu w niniejszej sprawie). Wreszcie na fakt prowadzenia stałej współpracy między stronami wskazują również zawarte przez pozwanego T. B. i częściowo wykonane ugody z dnia 24 października 2012 r. oraz z dnia 19 lutego 2013 r.

Niespornym, a ponadto udowodnionym faktem było podpisanie przez jednego z pozwanych - T. B. - dokumentów ugód, w tym ugody z dnia 24 października 2012 r., w której uznał on dług udokumentowany 7 dokumentami dotyczącymi opakowań i 16 fakturami VAT dotyczącymi sprzedanych rzeczy, wśród których były wszystkie faktury objęte żądaniem pozwu, jak również ugody z dnia 19 lutego 2012 r., w której pozwany T. B. uznał dług udokumentowany fakturami VAT dotyczącymi sprzedanych rzeczy o numerach : (...) na kwotę 1.527,41 zł, (...) na kwotę 15.407,77 zł, (...) na kwotę 16.542,83 zł, (...) na kwotę 25.860,28 zł, (...) na kwotę 31.181,98 zł, (...) na kwotę 46.154,27 zł, (...) na kwotę 900,28 zł, (...) na kwotę 1.605,97 zł, oraz (...) na kwotę 8.930,49 zł (są to wszystkie faktury objęte żądaniem pozwu + dodatkowo faktura o numerze (...)).

Udowodniono również, że ugody te, podpisane przez pozwanego T. B., były przez pozwanych wykonywane, o czym świadczą potwierdzenia przelewów dokonane z rachunku bankowego spółki cywilnej (...) z dnia 6 listopada 2012 r. w kwocie 12.180,33 zł z tytułu faktury (...), wskazanej wśród wierzytelności wymienionych w ugodzie z dnia 24 października 2012 r., jak również dokonanie dnia 11 marca 2013 r. przelewu na rachunek bankowy powódki kwoty 6.000 zł oraz wprost wskazanie w tytule przelewu, iż kwota ta jest przelewana jako rata ugody. Co więcej o fakcie wykonywania przez pozwanych ugody z dnia 24 października 2012 r. domniemywać można (na zasadzie art. 231 k.p.c.) z faktu, iż kolejna ugoda z dnia 19 lutego 2013 r. nie dotyczyła już części wymienionych wcześniej wierzytelności.

Zgodzić należy się ze stanowiskiem strony pozwanej, wyrażonym na rozprawie w dniu 31 lipca 2014 r., że ugody podpisane przez T. B. mogą dotyczyć tylko jego osoby, a więc nie są wiążące dla pozostałych wspólników. Przesądza o tym zapis § 5 umowy spółki cywilnej, w którym postanowiono, że sprawy obejmujące zobowiązania lub wydatki przewyższające kwotę 100.000 zł nie należą do zakresu zwykłych czynności spółki i tym samym wymagają działania wszystkich wspólników łącznie. Obie ugody opiewały na kwoty przewyższające kwotę 100.000 zł i tym samym nie mogły wiązać pozostałych wspólników. Zastrzec trzeba w tym miejscu, że między stronami niniejszego procesu nie ma sporu co do tego, że ostatecznie nie wiążą one również w relacji między powódką i pozwanym T. B., a to z uwagi na zamieszczony w ugodach zapis § 3 ust. 1, zgodnie z którym w wypadku niewywiązania się przez dłużnika z ugody całość należności stanie się natychmiast wymagalna i wierzyciel będzie mógł skierować sprawę na drogę postępowania sądowego domagając się spłaty całości zobowiązania wraz z należnymi odsetkami ustawowymi. Pomimo nieobowiązywania podpisanych przez T. B. ugód bez wątplenia mogą być one potraktowane jako uznanie długu przez tego pozwanego, a fakt ten może być podstawą domniemania faktycznego, o czym będzie mowa poniżej.

Należy także zwrócić uwagę na to, iż towary (rzeczy) wskazane w fakturach jako przedmiot sprzedaży to napoje bezalkoholowe oraz napoje alkoholowe, które - jak wynika z doświadczenia życiowego - są oferowane w lokalach tego rodzaju, jaki był prowadzony przez pozwanych, a zatem muszą być uprzednio pozyskane przez przedsiębiorcę prowadzącego taki lokal.

Fakty przedstawione powyżej, wprost udowodnione na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, pozwalają łącznie na domniemywanie na ich podstawie, stosownie do art. 231 k.p.c., że pozwani zawarli z powódką umowy sprzedaży towarów wskazanych w fakturach VAT o numerach: (...), a zatem zawarli osiem umów sprzedaży, przy czym w przypadku każdej z nich strony określiły dokładnie przedmiot umowy sprzedaży, który został opisany w

treści faktury (w każdym przypadku były to napoje alkoholowe lub napoje bezalkoholowe), określiły termin płatności (i tak w przypadku faktury nr (...) był to 17.08.2012 r., faktury nr (...) był to 13.09.2012 r., faktury nr (...) był to 13.09.2012 r., faktury nr (...) był to 13.09.2012 r., faktury nr (...) był to 13.09.2012 r., faktury nr (...) był to 14.09.2012 r., faktury nr (...) był to 14.09.2012 r. oraz faktury nr (...) był to 14.09.2012 r.), jak również określiły cenę za będące przedmiotem sprzedaży napoje (cena ta dla umów potwierdzonych wyżej wymienionymi fakturami wynosiła kolejno : dla faktury nr (...) - 15.407,77 zł, nr (...) - 16.542,83 zł, nr (...) - 25.860,28 zł, nr (...) - 31.181,98 zł, nr (...) - 46.154,27 zł, nr (...) - 900,28 zł, w fakturze nr (...) - 1.605,97 zł, nr (...) - 8.930,49 zł).

Pozwani nawiązali zatem stosunki prawne z powódką, będące umowami sprzedaży w rozumieniu art. 535 k.c., w związku z czym są zobowiązani do spełnienia, jako kupujący, świadczenia polegającego na zapłacie ceny.

Udowodnionym faktem, który stanowi najsolidniejszy punkt oparcia powyższego domniemania faktycznego, pozwalającego przyjąć iż doszło do zawarcia umów sprzedaży między powódką a pozwanymi, na podstawie których następnie wystawiono wskazane faktury VAT, jest fakt zawarcia ugody z dnia 19 lutego 2013 r. podpisanej przez jednego z pozwanych, a następnie przystąpienia przez pozwanych do jej wykonywania, o czym świadczą wpłaty z rachunku bankowego należącego do spółki cywilnej (...).

Podkreślenia bowiem wymaga, iż jest logicznym wnioskiem, że w przypadku, gdyby pozwani nie zawarli z powódką umów sprzedaży, na podstawie których wystawiono sporne faktury VAT, to nie przystąpiliby następnie do wykonywania ugody, w ramach której jeden ze współników uznał dług stwierdzony tymi fakturami. Z doświadczenia życiowego wynika bowiem, że w przypadku, gdyby pozwanych współników spółki cywilnej nie łączyły stosunki zobowiązaniowe z powódką, to nie przystąpiliby do wykonywania ugody zawartej przez jednego ze współników, co więcej należy zakładać, że pozostali współnicy oponowaliby przeciwko zawartym ugodom, a sprzeciw pozostałych współników w tym zakresie zostałby utrwalony, czy to w formie pism kierowanych do powódki, w których kwestionowaliby istnienie uznanego przez jednego z nich długu, czy też choćby w twierdzeniach podnoszonych już na etapie postępowania sądowego co do tego, że już wówczas wyrażali swoje stanowisko wobec powódki w temacie nieistnienia uznanego przez jednego ze współników długu. Tymczasem pozwani w niniejszej sprawie w swoim pierwszym piśmie procesowym całkowicie przemilczeli fakt doręczenia pozwanej K. K. (1) dnia 22 marca 2013 r. wezwania do zapłaty z dnia 7 marca 2013 r. skierowanego przez pełnomocnika powódki, ani też nie podnosili żadnej argumentacji zmierzającej do wykazania, że po otrzymaniu tego wezwania do zapłaty wyrazili wobec powódki stanowisko kwestionujące istnienie długu uznanego ugodami przez pozwanego T. B..

Dodać trzeba, że ostatecznie pozwani przyznali fakt podpisania ugód przez pozwanego T. B., kwestionowali natomiast, że był on do tego umocowany, jednakże nie podnieśli wprost twierdzenia, że dokonał tego bez wiedzy pozostałych pozwanych współników. Kwestia skuteczności uznania długu przez pozwanego T. B. wobec pozostałych pozwanych nie ma jednak znaczenia dla wyniku niniejszej sprawy (stosownie do art. 371 k.c.), albowiem podstawa faktyczna, na której powódka opiera swoje roszczenia, obejmuje nie tyle fakt uznania długu przez pozwanego T. B., ile fakt zawarcia z pozwanymi prowadzącymi działalność gospodarczą w spółce cywilnej umów sprzedaży. Fakt zawarcia umów - jak wspomniano powyżej - można domniemywać, stosownie do art. 231 k.p.c., m.in. z faktu podpisania wskazanych ugód przez jednego ze współników, a następnie z faktu ich wykonywania poprzez wpłaty z rachunku bankowego spółki cywilnej.

Linia obrony pozwanych opierała się początkowo, poza prezentowaniem innych zapłaty na kwalifikację prawną umowy, z której powódka wywodzi swoje roszczenia, na kwestionowaniu złożenia przez nich lub przez osoby przez nich upoważnione podpisów na spornych fakturach VAT. Pozwani domagali się przeprowadzenia na tę okoliczność dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu badania pisma.

Dowód ten nie został w niniejszym postępowaniu przeprowadzony, nie przyczyniłby się bowiem do rozstrzygnięcia. Fakt zawarcia umów sprzedaży stwierdzonych spornymi fakturami VAT został udowodniony za pomocą dowodów pośrednich oraz w drodze przeprowadzonego na ich podstawie rozumowania prowadzącego do zastosowania domniemania faktycznego, stosownie do art. 231 k.p.c. Co więcej nawet w przypadku przesądzenia przez biegłego,

że objęte sporem faktury, które w miejscu przeznaczonym na podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury zostały podpisane nazwiskiem (...), nie są opatrzone podpisami pozwanego T. B. bądź też pozwanej B. Ł., tylko podpisami innej osoby o tym samym nazwisku, to taka teza biegłego nie byłaby wystarczająca do obalenia wniosków wyprowadzonych na podstawie zastosowanego domniemania faktycznego, nie opierało się ono bowiem na fakcie podpisania faktur przez któregokolwiek z pozwanych. Na podstawie art. 217 § 3 in fine k.p.c. Sąd pominął zatem ten wniosek dowodowy.

Oceniając dowody w postaci faktur VAT należy mieć na uwadze, że faktura jako dokument prywatny zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. W rozpoznawanej sprawie nie ma sporu co do tego, jakie osoby podpisały faktury w imieniu powódki, zostały one wymienione w piśmie procesowym powódki z dnia 11 sierpnia 2014 r., a pozwana tym faktom nie zaprzeczyła. Nie zostało natomiast udowodnione kto podpisał się pod fakturami w miejscu przeznaczonym na podpis osoby upoważnionej do odebrania faktury VAT i towaru, jednakże ta okoliczność - jak już wyjaśniono powyżej - nawet w przypadku jej ustalenia nie zmieniałaby rozstrzygnięcia. Faktury te jednak w zestawieniu z podpisanymi przez pozwanego T. B. ugodami jak i załączonymi do nich wykazami faktur, z których dług został przez T. B. uznany, sprawiły, że fakty te wzięte pod uwagę łącznie, a nadto podparte faktem przystąpienia pozwanych wspólników spółki cywilnej do wykonywania tych ugód, pozwoliły Sądowi na przeprowadzenie rozumowania w ramach art. 231 k.p.c., które doprowadziło do wniosku, że miał miejsce fakt zawarcia umów sprzedaży, na podstawie których wystawiono objęte sporem faktury.

Poza fakturami VAT (przedstawionymi przez powódkę w postaci oryginałów) Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na dowodach z innych dokumentów prywatnych, wśród nich umowy spółki cywilnej oraz aneksów do niej, ugód podpisanych przez pełnomocników powódki oraz przez pozwanego T. B. i wezwań do zapłaty sporządzonych przez pełnomocnika powódki, a także z zeznań świadka J. K..

Autentyczność dokumentów prywatnych i złożonych w nich oświadczeń nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu. Podobnie zeznania przesłuchanego świadka J. K. Sąd uznał za wiarygodne, zeznania tego świadka w połączeniu z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie tworzyły bowiem koherentną całość. Przedstawiony przez świadka opis podejmowanych przez niego czynności jako przedstawiciela handlowego powódki odpowiada zakresowi takich czynności, jaki zwykle jest powierzony pracownikom wykonującym tego rodzaju obowiązki, jak również wynika z doświadczenia życiowego. Co więcej również z doświadczeniem życiowym i praktyką obrotu zgodny jest przedstawiony przez świadka obraz relacji handlowych między stronami. Na wiarygodność zeznań świadka pozytywny wpływ wywiera fakt, iż był on bezpośrednim obserwatorem czynności zmierzających do zawarcia umów, albowiem to on przyjmował w imieniu powódki składane w lokalu pozwanych przez ich pracownika zamówienia na napoje bezalkoholowe i alkoholowe.

Mając na względzie powyższe powództwo należało uznać za uzasadnione co do należności z wszystkich ośmiu objętych żądaniem pozwu faktur VAT, w kwotach wskazanych przez powódkę w pozwie jako niezapłaconych na dzień złożenia pozwu. Suma tych ośmiu należności, jak już wskazano na wstępie, wynosi 133.180,79 zł. W tym zakresie powództwo zostało uwzględnione.

Powódka dochodzi odsetek za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Roszczenie z tytułu ceny sprzedaży staje się wymagalne jednocześnie z wydaniem rzeczy (umowa sprzedaży jest umową wzajemną), chyba że strony umówiły się, iż jedna z nich pozostaje zobowiązana do wcześniejszego świadczenia - art. 488 § 1 k.c. W rozpoznawanej sprawie powódka domaga się zapłaty odsetek od dnia następnego po terminach płatności wskazanych w fakturach VAT wywodząc tym samym, że strony umówiły się inaczej, niż przewiduje to art. 488 § 1 k.c. Wobec uznania długu przez pozwanego T. B. oraz w świetle wyżej przedstawionych rozważań należy domniemywać, że twierdzenia powódki co do terminów płatności należności z poszczególnych faktur (zgodnych z

terminami zapłaty wskazanymi w ich treści) są prawdziwe. W załącznikach do ugód wskazano bowiem nie tylko numery faktur i kwoty wynikające z każdej z nich, ale także daty płatności, które również należy potraktować jako okoliczności przyznane przez pozwanego T. B.. Powódce przysługują zatem odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia następującego po dniu wskazanym w fakturze jako termin płatności, czyli zgodnie z żądaniem pozwu.

O solidarnej odpowiedzialności pozwanych przesądza art. 864 k.c., zgodnie z którym za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiedzialni są solidarnie, zaś jak wynika z powyższych rozważań, zobowiązania z tytułu umów sprzedaży, na podstawie których wystawiono sporne faktury VAT, zostały zaciągnięte przez pozwanych jako wspólników spółki cywilnej w związku z działalnością wykonywaną w ramach tej spółki cywilnej.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 100 k.p.c. stosunkowo rozdzielając je między stronami procesu.

Żądanie główne powódki wskazane w pozwie w kwocie 142.111,28 zł okazało się zasadne co do kwoty 133.180,79 zł, a zatem powódka wygrała proces w 93,72%, zaś niezasadne co do kwoty 8.930,49 zł, stanowiącej 6,28% żądania głównego pozwu, a zatem w tym zakresie powódka proces przegrała, a pozwana wygrała.

Na koszty procesu niezbędne do celowego dochodzenia praw przez powódkę złożyła się kwota 1.777 zł tytułem opłaty od pozwu stosownie do art. 13 ust. 1 w zw. z art. 19 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1025), której zwrot należy się powódce od pozwanych solidarnie w części stanowiącej 93,72%, a zatem w kwocie 1.665,40 zł.

Natomiast na koszty procesu niezbędne do celowej obrony poniesione przez pozwanych złożyły się kwoty: wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika będącego radcą prawnym stosownie do art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c. w wysokości 3.600 zł stosownie do § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Zwrot tych kosztów przysługuje pozwanym w 6,28%, a zatem w kwocie 227,14 zł. W związku z powyższym od pozwanych zasądzono solidarnie na rzecz powódki kwotę 1.438,26 zł tytułem kosztów procesu.